GAZET VAN ACHTERBROEK 3.0 2

Publicatiedatum: 15 november 2020

INLEIDING

Dat deze 2de lockdown als een schaduw over heel wat zelfstandigen hangt, is waarschijnlijk een understatement. Het gemeentebestuur heeft alle zaken waar je online je bestellingen kan plaatsen gebundeld op hun website. Hetzelfde deden ze voor alle zaken die afhaalgerechten aanbieden. Meer dan ooit: koop lokaal. Het zijn de lokale zelfstandigen die zorgen voor werkgelegenheid, tombolaprijzen, sponsoring van onze verenigingen. Daag jezelf uit om alle cadeautjes, van Sint tot Kerstmis tot Nieuwjaar, in Kalmthout te vinden. En steun zo onze lokale zelfstandigen!

KLJ GAAT ONLINE

Sinds de start van het nieuwe werkjaar kon de KLJ weer activiteiten organiseren voor hun leden. 'Daar haalden we veel voldoening uit', aldus de leiding. 'Onze laatste activiteit vond plaats op 25 oktober, maar helaas kwamen er toen opnieuw verstrengde maatregelen. We beslisten om alle activiteiten, ook die voor de –12 leden, op te schorten en zochten een alternatief. Zo organiseerden we op 6 november onze eerste online quiz. Het was even zoeken voordat iedereen online was en vooraleer alles bij iedereen werkte, maar we hadden een heel gezellige avond. Het was erg leuk om (al was het dan vanop afstand) nog eens iets samen te doen. En zo blijven we samen verder zoeken naar alternatieve activiteiten die passen binnen de geldende coronamaatregelen'.

Gaat jouw vereniging ook creatief om met alle beperkende maatregelen? Laat het ons weten!

ZORG JIJ MEE VOOR LICHT?

In heel het land kiezen gemeentebesturen er voor om vervroegd de kerstverlichting aan te steken. Ook in Kalmthout brandt deze sinds vorige week. Op die manier geeft het bestuur gehoor aan de oproep #ZORGVOORLICHT om licht in deze donkere dagen en deze moeilijke periode te brengen. Licht is immers een teken van verbondenheid en hoop. En dat hebben we nu met z'n allen heel erg nodig. Breng jij thuis ook wat sfeerlicht in de voortuin of tegen de gevel aan? Draag jij mee die warme uitstraling van Kalmthout/Achterbroek uit? Trouwens, door lichtjes te spotten heb je meteen een nieuw doel om 's avonds, al dan niet met je gezin, toch nog even een frisse neus te halen.

'N LICHTPUNTJE GEVONDEN!

N.a.v. ons vorige nummer meldde zich iemand die heel graag gehoor geeft aan de oproep om een lichtpuntje voor anderen te zijn. Zij wil graag bij mensen die er nood aan hebben een kaartje in de bus steken om deze mensen een hart onder de riem te steken. Ken jij iemand die wel een opkikkertje kan gebruiken? Stuur dan een mailtje met de naam en het adres van de bestemmeling naar piuma@skynet.be en deze lieve (anonieme) dame doet de rest! Hoe tof is dat! Dankjewel 'Piuma'!

UIT DE MILAC-DAGKLAPPER

27 februari 1964:

'Louis Vissers is op het veld aan 't werken toen hij plots een pijp zag. Hij zag er een beestje in zitten maar had er wat schrik van. Hij dacht met een muskusrat te doen te hebben. Geschrokken sprong Louis wel een halve meter hoog toen het diertje, dat een konijntje was, uit zijn pijp sprong en over het veld rende'.

HELDEN VAN HIER

Het water staat de zorgsector aan de lippen. Achterbroek telt heel wat zorghelden. Sommigen doorwinterd, anderen beginnend. Maar elk met hun eigen verhaal. En dus laat ik héél graag onze zorghelden aan het woord. Omdat niet genoeg kan benadrukt worden welke cruciale rol zij in deze crisis opnemen, zonder afbreuk te doen aan eender ander beroep.

Katleen Beyers (36) werkt al 17 jaar als zorgkundige in WZC Sint Vincentius, de laatste 6 jaar enkel in nachtdienst. Haar echtgenoot Dave Warmoeskerken (35) is sinds 8 jaar vrijwillig ambulancier bij gemeente Kalmthout.

Blijven werken

'In Achterbroek kennen ze ons waarschijnlijk beter als de mama en papa van de drieling', aldus Katleen en Dave. 'Tijdens de eerste lockdown, zijn we gewoon blijven werken en dit zullen we nu ook doen. Tijdens de eerste lockdown waren de kinderen thuis van school en moesten we hen helpen met hun lessen en taken. We wisten toen niet wat ons te wachten stond, dat weten we nu wel. Tijdens die eerste lockdown waren er opvallend minder interventies bij de ziekenwagen. Mensen hadden precies schrik om naar het ziekenhuis te gaan. Er was ook veel minder verkeer op de weg. Nu is hier nog geen sprake van. In het WZC deden we er alles aan om het virus niet binnen te krijgen. Dit is spijtig genoeg niet gelukt. Er werd een hele afdeling ingericht voor onze besmette bewoners. Een geweldig team heeft dag en nacht voor hen gezorgd. Ondertussen ging ook de gewone zorg verder. Omdat de bewoners geen bezoek mochten ontvangen, deden ze tijdens de nacht graag een babbeltje. Als het kon luisterden we naar hen, zo konden ze hun hart eens luchten'.

Beschermingsmiddelen

'De richtlijnen bij de ziekenwagen omtrent de persoonlijke bescherming veranderden tijdens de eerste golf vrij vaak. Nu de ziekenhuizen meer weten over het

virus weten ook wij beter hoe we onszelf en ons gezin kunnen beschermen. Wij dragen heel vaak een mondmasker, zelfs als we bij onze ouders iets gaan halen . Wij blijven zoveel mogelijk in ons kot. Gelukkig zijn wij tot hiertoe (hopelijk blijft dit zo) gezond en wel en zijn we in gezinssfeer nog niet met Corona in aanraking gekomen. In het WZC dragen we sinds de eerste golf al mondmaskers. Omdat we op alle verdiepingen komen, dragen wij extra een face shield. Handhygiëne is enorm belangrijk, na een shift van 10 uur is een goede handcrème noodzakelijk'.

Maak het thuis gezellig!

'Dat de zorgsector het zwaar heeft weet iedereen. Vooral de ziekenhuizen hebben het zwaar te verduren. Als je dan de beelden ziet van mensen die nog massaal gaan winkelen voor de lockdown doet dat zeer. Om de zorgsector te helpen vragen wij om het thuis extra gezellig te maken tijdens deze tweede lockdown! Hopelijk blijven jullie allemaal gezond!'

HOE GAAT HET NOG MET?

Leontine (Tinneke) Van Laerhoven groeide op als dochter van Alfons en Cornelia Peeters. Zij woonden op de Kalmhoustesteenweg nr. 100, op de boerderij waar nu Joris Van Laerhoven met zijn gezin woont.

Schoon en aangenaam leven

'Ik ben 42 jaar weg geweest, en woonde vele jaren in St.Croix en Jamaica. Na die 42 jaren mocht ik thuiskomen in Kesselo, Nieuwpoort en nu in ons missiehuis De Jacht te Heverlee.

Ik hou me bezig met kleine taken in huis. Goede wandelingen in onze tuin horen daar zeker bij. Ik heb ook tijd om via internet en skype contact te houden met de mensen in onze missies. Ik mag zeggen dat ik een heel schoon en aangenaam leven gehad heb in de Achterbroekse parochie en jeugdbeweging. Vooral met de jong BJB waar ik hoofdmeisje was. Door die samenkomsten en actieve momenten bouwden we een echte vriendenkring die nu nog altijd bestaat'.

Thuis mogen voelen

'Ik kom nog regelmatig naar Achterbroek, naar mijn broer Frans en mijn familie. Zaterdagavond na de Mis is het altijd een blij weerzien met de mensen van de parochie. Ik heb goede herinneringen aan Achterbroek. De goede relaties met de mensen van de parochie en onze organisaties. Het ons er thuis mogen voelen. De kansen en steun die ik van de mensen kreeg en de goede geest onderling'.

4 gemeenschappen

'Wij wonen hier in ons missiehuis met 130 Zusters verdeeld in 4 gemeenschappen. We blijven in onze bubbel. Ons personeel is heel bezorgd en zeer voorzichtig om hun taak zo goed mogelijk uit te voeren. Wij zijn hen allen zeer dankbaar voor hun zorg en werk. Gelukkig hebben we een grote tuin en een bos, om een goede wandeling te maken. Ons gemeenschapsleven ziet er nu wel wat anders uit, maar we trachten ons zo goed mogelijk aan te passen aan deze realiteit. De boodschap is 'zorg voor elkaar'. Dagelijks gedenken we al de mensen die een dierbaar familielid hebben moeten laten gaan, we bidden voor sterkte en moed, en hopen dat dit toch troost zal brengen'.

UIT DE OUDE DOOS

Op 14 mei 1959 woonden 19 BJB-zusters de 'plechtige kleding' van Tinneke Van Laerhoven in Heverlee bij. Ze maakten meteen van de gelegenheid gebruik om een uitstapje te maken naar de Zimmertoren van Lier.

ALLEMAAL BEESTJES

Op 17 november is het 'dag van het therapiedier'. Een therapiedier is getraind om contact te zoeken met mensen en zich te laten knuffelen en aaien. Juf Mie van de rode klas in de Linde is het trotse baasje van schoolhond Lou en kent dus als geen ander het belang van 'therapiedieren'.

Hoe het begon

'Toen ik in september 2016 mijn pup Lou eens mee naar school bracht, zag ik hoe ze kleuters zelfvertrouwen gaf, zonder dat er iets geforceerd werd. Van daaruit kwam het idee van een 'schoolhond'. Ik merkte dat kinderen tot rust kwamen als Lou in de buurt was, dus zocht ik verder naar de mogelijkheden van een hond in de klas. Bij Syntra begon ik aan de opleiding 'Zorgverlener met therapiehond'. Het mooie aan deze opleiding is dat er mensen uit verschillende zorgsectoren deelnemen (kinesisten, opvoeders, psychologen, leerkrachten, verpleging, ...). Je krijgt er theorie en praktijk over zowel je hond als het therapieplan dat je gedurende deze 2-jaarlijkse opleiding uitwerkt.'

Enthousiaste kinderen

'De kinderen reageren steeds positief! Ik moet ze vaak afremmen en uitleggen hoe je met een hond omgaat. Sommige kinderen komen liever niet dicht bij de hond, maar dat is OK. Ik forceer niets en geef kinderen de vrijheid om al dan niet contact te maken met Lou. Wat mij blij maakt is te zien hoe onze viervoeter Lou rust brengt in de klas en spanningen weg kan nemen. Als een juf met de handen in het haar zit (iemand die niet naar binnen wil komen, die een opdracht niet wil uitvoeren, die ontroostbaar is, die niet tot rust kan komen, die geen publiek vindt om naar zijn/haar verhaal te luisteren, ...) wordt Lou erbij gehaald. In het verleden gebeurde het wel eens dat de kleuters 'per ongeluk' hun boterhammetje lieten vallen als ze het vleesje dat er tussen zat niet lekker vonden. Nu moet Lou dus in de bench tijdens de lunch'.

Lou mocht mee op herfstwandeling

'Soms nemen de kleinste dingen de meeste ruimte in je hart.' (Winnie the Pooh)

Gevoel van veiligheid en ontspanning

'Net als een mens heeft een hond ook emoties en een eigen karakter. Hoe beter de kinderen naar Lou kijken, hoe beter zij op hen reageert. Hier kunnen de kinderen op terugvallen als het in de mensenwereld even moeilijker gaat. Met Lou naar buiten, de frisse lucht in! Spelen, ontspannen en ondertussen een goed gesprek voeren. Het is prachtig en uniek om te zien en te ervaren hoe Lou bijdraagt aan een gevoel van veiligheid en ontspanning. Hierdoor stellen kinderen zich open en durven zij (een deel) van hun kwetsbare kant laten zien.
Een dier helpt kinderen mee de wereld inkijken. Letterlijk: ze moeten om zich heen kijken om het dier goed te kunnen begeleiden tijdens bv een wandeling'.

KUS DOOR DE BRIEVENBUS

Lowie Van Loon (4 jaar) zorgde voor deze mooie 'kus door de brievenbus'.